

ligere sels har gjort med Hensyn til Sagen, uden at prøve, om det, der stilles istedet, er bedre, og i den Overbevisning, at dette hverken kan eller vil fremkomme gennem halvt improviserede private Endringsforslag til anden Behandling.

Nørgaard: Ja, jeg for min Deel seer ikke Sagen fra den Side: hvad Tid man regner, at der er levet Landstinget til at tage Loven under Behandling; jeg seer den fra den Side, hvorfra jeg troer at den bør sees, nemlig: hvad er selve Loven? Den er efter min Anskuelse — og jeg troer ogsaa, at jeg har en lille Smule Begreb om de Forhold, hvorom denne Lov drejer sig — en meget god Lov, og jeg vil tillade mig at gjentage disse Ord, som bleve udtalte af den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kred (Drejer), og det glæder mig at høre, at Loven har gjort det Indtryk paa ham, at han har kunnet kalde den som han gjorde; han sagde nemlig, at Loven var et „udmærket Arbejde“. Det er netop ogsaa det Indtryk, den har gjort paa mig; men jeg er derved kommen til det Resultat, at jeg ønsker, da det er et udmærket Arbejde, at Loven skal udkomme, medens den ærede Landstingsmand kom til det Resultat at ville have et Udvalg, hvilket er det Samme som ingen Lov; deri ligger Forskjellen. Der er et andet Punkt, som jeg ogsaa ved denne Leilighed skal tillade mig at omtale, at, naar man har en Lov, som er i det Mindste praktisk god, saa, hvis der i Tidens Løb skulde opdages en ubetydelig Feil ved den, som man ønsker forandret, eller hvis man ønsker en Tilfætning i den af en ganske ny Bestemmelse, saa er det jo ikke Andet end hvad der ofte er foregaaet, at man har indbragt Forslag til Forandringer i en enkelt Paragraph. Det er jo hyppig skeet i den lovgivende Forsamling; Loven staaer ikke her som noget Afsluttet, man ikke oftere maa røre ved. Det er en god og brugbar Lov, som jeg inderlig vil bede det ærede Thing om at fremme i denne Session. Jeg kan ikke undlade at gjentage, at jeg har læst denne Lov med den største Fornøielse; jeg har næsten ikke truffet paa een Linie, uden at den var grundet paa de reent praktiske Forhold. Jeg kan

ikke lade det være Hovedhensynet for mig, hvad Tid vi have til at behandle en Lov; det er Sagen selv, jeg seer paa. Jeg seer nu, at Landvæsenkommissionensloven i det Mindste har gjort, hvad man kan kalde en Reise fra By; men man veed slet ikke, om den kommer igjen i denne Session; og der er ligeledes den lille Fæstelov, der er gaaet i Udvalg osv. Jeg kan saaledes ikke see, at Rigsdagen eller Landstinget fremmer sin egen Anseelse i snerreste Maade ved at lade saadanne Forslag gaae i Udvalg og derved forhindre deres Udkommen, om man ogsaa har en lille Smule Mangel paa Tid. Jeg kan forstaae det, naar der er væsentlige Mangler, som man kan paapege; men jeg synes virkeligt, at man skulde prøve denne Lov, som den er; viser det sig saa i Praxis, at den i enkelte Punkter er mindre tilfredsstillende, saa kan man i næste eller i en senere Session indbringe Forslag til Forandringer i eller Tillæg til Loven. Jeg maa saaledes slutte med, at jeg vil bede det høitærede Thing meget om at vedtage denne Lov, thi jeg er vis paa, at dens Vedtagelse vil blive modtaget med en meget almindelig Tilfredshed.

Drejer: Den ærede sidste Taler har ganske rigtig opfattet mine Uttringer, forsaavidt de gik ud paa at udtale en Roes over flere Partier i det foreliggende Lovforslag, men han har ikke ganske forstaaet mine Uttringer i deres Heelhed, naar han deraf, at vi Begge give Forslaget Roes, slutte, at vi i Grunden ere enige i Alt. Der bliver dog en væsentlig Forskiel imellem os, idet han nemlig kommer til det Resultat, at ikke han ønsker et Udvalg nedsat, medens jeg, som kun er enig med ham i en Deel af hans Præmisseser, kommer til det Resultat at stemme for et Udvalg, og jeg er ingenlunde kommen til dette Resultat for at forhindre, at Loven bliver bragt tilende. Netop fordi den ærede Landstingsmand syntes at tillægge mig en saadan Bevæggrund, maa jeg antage, at han ikke har opfattet mine Uttringer rigtigt i deres Heelhed, men at han har overhørt, at jeg ved Siden af Rosen udtalte, at jeg fandt Punkter, og det væsentlige Punkter, i Lovforslaget, hvorom jeg ikke turde udtale mig paa samme Maade, at jeg med Hensyn